

A mi jogaink a ti biztonságotok

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR SZAKSZERVEZET LAPJA • 2003. NOVEMBER

A leggyengébb láncszem

Két évvel a nyugdíj előtt

Éveken át az országos választmány ülésein találkoztunk Bartuszek Évivel. A legutóbbi választásig a KGF választmányi elnöke volt. Tepliczky Márti helyébe lépett, amikor ő az ügyvivő testület tagja lett. Két éve van a nyugdíjig, ezért már nem akarta tovább vállalni a tisztséget. Most mégis ketős minőségében beszélgetek vele, hiszen Somogyi Miklós főiskolai elfoglaltságai mellett nem vállalta tovább a választmány elnöki tisztét, Évi helyettesíti az új elnök megválasztásáig, egyben a közalkalmazotti tanács elnökének helyettese is.

Pénzügyi előadó, készpénz számfejtéssel foglalkozik a KGF pénzügyi osztályán. 1968 óta dolgozik itt, ez az első és egyetlen munkahelye. Mint közalkalmazott megalázónak érzi az itteni béreket. Nyugdíj előtt két évvel, több mint 35 évi munkaviszony után 71 ezer forintot utalnak havonta a számlájára.

– *Hogy tudsz megélni egyedül ebből a keresetből?*

– Nem könnyű, egyedül élek, nagyon szoros beosztással, ügyeskedéssel megélek. Van egy kis kertem, imádom.

– *Azzal egészíted ki a jövedelmet?*

– Oly módon, hogy a háztartáshoz szükséges zöldséget, gyümölcsöt megtermelem. Ez valamenynyit hoz a konyhára, persze iszonyatos energiabefektetéssel. Minden hétvégét tavasztól őszig, amíg a kemény fagyok be nem állnak, a kertben töltöm.

– *Hogy marad időd, energiád az érdekvédelmi munkára?*

– Ahogy a belügybe kerültem szakszervezeti tag lettem, mindig volt valami tisztségem. Eleinte bizalmi voltam, később főbizalmi lettem. Aztán átléptünk a BRDSZ-ből az FRSZ-be, itt '95-ben bekerültem az országos választmányba Márti helyett.

– *Most miért mondtál le a tisztségedről?*

– A kongresszus előtt arra gondoltunk, hogy fiatalítani kellene, én már nem tudnám végigvinni ezt a ciklust, mivel két év múlva nyugdíjaznak. A magánéletem is zsúfolt...

– *Mitől zsúfolt a magánéleted?*

– Mert van egy hétéves unokám, akivel nem tudok annyit együtt lenni, amennyit szeretnék. Öten vagyunk testvérek, nagyon szoros a kapcsolat köztünk. Számtalanszor előfordul, hogy az ország valamelyik részéből, akár 220 kilométerre levő testvérünktől jön egy telefon, mindannyian megyünk. Ha nekem van valami problémám, hozzám jönnek, mindig számíthatunk egymásra.

– *Két lányod van.*

– Egyik 31, másik 32 éves, a nagyobbik tavaly fejezte be az egyetemet, most készíti a diplomamunkáját, élettársi kapcsolatban él külön tőlem. A kisebbiknél van az unokám, ők is külön háztartásban vannak, de gyakran rászorulnak a segítségemre, önálló vállalkozásuk van.

– *Hány évesek voltak a gyere-*

kek, amikor egyedül maradtál?

– Sajnálatos módon két hét alatt meghalt a férjem 1985-ben, a gyerekek akkor 13–14 évesek voltak. Kőkemény feladat elé kerültem. 25 évesen, a második szülés után szívproblémák jelentkeztek nálam, az orvos levegőváltózt javasolt. A férjem vette meg nekem az erdőkeresi romos házat, a műveletlen kerttel. A felújítás feléig sem jutottunk el, amikor bekövetkezett a tragédia. A gyerekekkel iszonyú erőfeszítéssel folytattuk a megkezdett építkezést, nagyjából befejeztük, de ezen a házon folyamatosan van javítani való.

– *Amikor minden rád szakadt, egyedül maradtál, miért nem adtad fel a szakszervezeti munkát?*

– Mert szerettem csinálni. Talán a véremben van a törődés, a mások gondjaival való foglalkozás. Úgy érzem, hogy a következő két éven át is szívesen teszem majd.

– *Nem leszel hirtelen magányos, ha nyugdíjba mész?*

– Nem hiszem. Arról még nem is beszéltem, miért kötődöm annyira Erdőkertheshez. Nemcsak a munka, az emlékek kötnek, hanem az a szomszédi közösség is, ami ott körülvesz. Nem érzem, hogy én egyedül maradhatok, ha csak a szomszédok lesznek melletttem, akkor sem leszek magányos. Egyedül élek, de nem vagyok magányos. Eljön a nyugdíjazás ideje. Sokat dolgoztam, becsületesen. Mindig megbecsülték a munkámat, a szakmai munkámat is, kitüntetések kaptam, ha egy évben ötször volt jutalmazásra lehetőség, ötször kaptam. Talán ezért érzem most megalázónak azt a helyzetet, ami kialakult, amiben az emberek nincsenek megbecsülve sem anyagilag, sem erkölcsileg.

Az utolsó esély

Az FRSZ a másik két szakszervezettel együtt nem tudott megállapodni márciusban a Belügyminisztériummal az idei bérfeljesztésről. Az FRDÉSZ tagszervezeteként a kormánnyal állapodott meg június 11-én. Ennek az egyezségnek legfontosabb pontja szerint nem érheti reálbércsökkenés a fegyveres és rendvédelmi szervek dolgozóit.

– Mi történt a megállapodás megkötése óta, hiszen a márciusi megállapodás szerinti hat-, illetve nyolcszázalékos bértörlesztésen kívül egyéb bért nem kaptak a kollégák, ez pedig nem fedezi az inflációt? – kérdezem Dávid Tibor általános helyettes.

– A megállapodás szerint felméri, hogy kit mennyiben ért reálbércsökkenés. Eddig nem tapasztaltuk, hogy megkezdtek ezeket a számításokat, ami több hetet is igénybe vesz. Éppen ezért szeptember végén az FRDÉSZ levéllel fordult Burány Sándor foglalkozáspolitikai és munkaügyi miniszterhez, amelyben három kérdést tett fel. Az egyik a Hszt.-re vonatkozik, a másik kettő a megállapodásra, történetek-e intézkedések a tárcák felé, és milyen ütemben kívánja a minisztérium aláírni a megállapodást végleges formában. A válasz szerint elkezdődött a felmérés. A BÉT-en Jenei Zoltán, helyettes államtitkár is elmondta, hogy kérték az illetékes szerveket, mérjék fel a bércsökkenést, megadták hozzá a paramétereket. A végleges eredmény egy-két hét múlva várható. Október 31-ig be kell fejezni a felméréseket, és november 20-ig végleges megállapodást kell kötni. Itt már beleszámítják a kifizetett bérbe a július 1-én megadott 6 vagy 8 százalékos illet-

ménykiegészítést. Közben tárgyalások kezdődtek a Belügyminisztériummal a március 13-ai megállapodásban kialakított 500 millió forint elosztásáról.

– Mikor kapják meg a kiegészítést azok, akiknek csökkent a reálbére?

– Ketté kell választani a kompenzálást. Ugyanis a BÉT megállapodás alapján 500 milliót a területi, tehát a megyei főkapitányságok és az ORFK központi állománya részére fognak kifizetni. Ez majdnem egy időben történik a kormánnyal kötött megállapodás szerinti kifizetésekkel.

– Tehát az 500 millióból kapnak a területi szervek.

– A megyei főkapitányságok, a Készenléti Rendőrség, a Köztársasági Őrszere, az ORFK és központi szervei.

– Hogy osztják el ezt a pénzt?

– A tárgyalásokon dől el, hogy bázisra vagy létszámarányosan osszák el. Az FRSZ véleménye szerint ez közel sem fogja fedezni a reálbércsökkenést. Pedig november végéig, december közepéig ki kell fizetni a további kompenzációt, amit a kormány ígért. Vagyis kiszámolják, hogy mennyi volt egy-egy ember reálkeresete, ehhez hozzájött a múlt évihez képest helyi szinteken a 6 és 8 százalékos illetménykiegészítés, és a törvénymódosításból adódóan a fog-

daöröknek a veszélyességi pótlék, a területi és a központi szervek állományában levőknek pedig az 500 millióból jutó összeg. Amennyiben ez a pénz kevesebb a múlt évi jövedelem inflációval növelt értékénél, a különbséget ki kell fizetni. Továbbra is fenntartjuk azt a követelésünket, hogy nem érheti reálbércsökkenés a rendvédelmi dolgozókat. A megállapodás többi pontja teljesült, a munkaidő-csökkentésről még folynak a tárgyalások... A jövő évi bérmegállapodás témája lesz, hogy azt a pénzt, amit most kiegészítésként kapunk, beépítsék az alapbérbe.

– A kollégák egész éven át, csökkent reálbérből éltek.

– Még soha nem fordult elő, hogy a rendvédelemben elmaradt béremelés. Egész évben várták az emberek, hogy a tisztességgel megdolgozott bérüket megkapják. A kormánynak most van az utolsó esélye arra, hogy ezt a mulasztását pótolja azoknak, akik eddig becsülettel helytálltak.

FRÁSZ

A FÜGGETLEN RENDŐR
SZAKSZERVEZET LAPJA
ISSN: 1419-9971

Alapít: FÁBIÁN ÁGOTA
Felelős kiadó: PONGÓ GÉZA titkárság
Füszkeszerző: SZIRMAI MÁRIA

Cím: 1077 Budapest, Király u. 71., IV/404.

Telefon: 312-5486, Fax: 312-5495

BM-telefon: 14-593

BM-fax: 14-592

e-mail: frsz@matavnet.hu

Web-oldal: www.frsz.hu

Intranet cím: http://10.9.32.28.

Police Caritas Alapítvány
Titkársága

1388 Budapest, Pf.: 52

Adószám: 19701974-1-42

Tel.: 06-(1)-312-5486

BM: 03-1-14-593,

Számlaszám:

11705008-20434616

Burány Sándor
Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Miniszter
Tárgy: Tájékoztatás kérése

Tisztelt Miniszter úr!

2003. június 11-én a Kormány és az FRDÉSZ között létrejött megállapodás alapján az érintett tárcák 2003. október 31-ig felméri, hogy a hivatásos állomány körében - egyéb intézkedés hiányában - milyen mértékű a reálbércsökkenés ebben az évben.

Szövetségünk Elnöksége nevében a következő kérdésekben szeretnék Öntől, illetve a Kormánytól tájékoztatást kérni:

1. Hogyan állnak az érintett tárcák a felméréssel?
2. Milyen ütemterv szerint kívánja a Kormány megkezdeni a tárgyalásokat az FRDÉSZ-szel a megállapodásban meghatározottak végrehajtása érdekében?

Önnel - a Kormány nevében - 2003. június 18-án megkötött megállapodás 1. pontja tartalmazta, hogy a munkaidő-kedvezményeket érintő szabályok a Hszt.-ben és a Hjt.-ben legkésőbb 2003. július 1-ig összhangba kerülnek az egyéb (Mt., Ktv., Kjt.) törvényekben szabályozottakkal. Ez a Hjt.-ben megtörtént, a Hszt.-ben azonban nem.

3. Mikor és milyen módon kívánják ezt a mulasztást pótolni?

Várom mielőbbi választát!

Budapest, 2003. szeptember 29.

Tisztelettel:
Kónya Péter
FRDÉSZ elnök

Foglalkoztatáspolitikai és Munkaügyi Minisztérium
Politikai Államtitkár

Kónya Péter úr
Elnök

Fegyveres és Rendvédelmi Dolgozók

Érdekvédelmi Szövetsége

Budapest

Tisztelt Elnök úr!

Engedje meg, hogy a Miniszter úrnak címzett, a Kormány és az FRDÉSZ között létrejött megállapodások végrehajtásának állásáról tájékoztatást kérő levelére én válaszoljak.

A 2003. június 11-én aláírt megállapodás 1. pontjában szereplő felmérés az érintett tárcáknál rendben zajlik, és október végéig befejeződik.

Az FRDÉSZ-szel a tárgyalásokat október 31-et követően tudjuk elkezdni, és a megállapodásban foglaltaknak megfelelően november 20-ig sikeresen be kívánjuk fejezni. Ugy gondolom, hogy a tárgyalások konkrét időpontját személyes egyeztetésen lehet majd meghatározni.

Végezetül valóban sajnálatos - és semmiképpen nem szándékos - mulasztás történt akkor, amikor 2003. július 1-jei hatállyal a Hszt.-nek a szakszervezeti munkaidő-kedvezménnyel kapcsolatos szabályai csak részben kerültek harmonizálásra a többi jogviszonytörvényben foglaltakkal. A hiányosságot tapasztalva a Belügyminisztérium előkészítette a további módosítást, és a Kormány a 2004. évi költségvetési törvényjavaslatban kezdeményezte a teljes összhangot biztosító szabályozás megteremtését. Elfogadása esetén a törvényt módosítás 2004. január 1-jén léphet hatályba.

Budapest, 2003. október 3.

Üdvözlettel:
Csizsár Gábor

Tisztelt FRDÉSZ, Főtitkár úr, Tisztelt Kollégák!

Az interneten böngészve akadtam rá honlapjukra, ahol örömmel olvastam a kormánnyal ez év június 11-én kötött megállapodásuk szövegét. Nekiláttam osztani, szorozni, és megdöbbenve tapasztaltam azt, amit eddig csak éreztem. Bár 2003-ban a személyi jövedelemadó némileg csökkent, ill. munkavállalói járulékot is kevesebbet (33%-kal) fizetünk, azonban a 2002. évhez képesti 8%-os nyugdíjárulék 2003. évi fél százalékos megemlése, ill. a nyugdíjárulék egy napra számított összegének 6490 Ft-ról 10700 Ft-ra (közel 65%-kal!!!) történt emelése révén a munkavállaló által 2002-ben maximálisan befizetett 189 508 Ft-ról a nyugdíjárulék a munkavállaló által fizetett maximális összege 2003-ra 331 967 Ft-ra (142 460 Ft-tal!!!!) nőtt! Az éves összes nettó teher esetében, ill. közvetlen kol-

legáim esetében (ORFK SzBEI) mintegy 65 000 Ft-tal nőtt, azaz egy évben 13 havi rendszeres illetménnyel számolva kb. 5000 Ft-tal kevesebb jut havi átlagban a számlánkra. Többször ellenőrzött számításaim szerint a 2003. évben 5%-os inflációval kalkulálva, majdnem pontosan 1 havi (tavalyi) nettó keresetnek megfelelő (7,7%-os) reálbércsökkenést szenvedünk el idén. Idén munkáltatóm letiltotta a túlmunka végzését az ismert kormányzati takarékosági előírásokra hivatkozással, emiatt az elszenvedett reálbércsökkenésünk ennél jóval nagyobb. Igazságtalan volna a tavalyi végzett túlmunkákért kapott jövedelmet a számításnál figyelembe venni, mivel idén túlmunkát szinte alig végezhetünk, ezért számításomat csak a rendszeres illetmények, ill. ezek terheinek figyelembevételével

végeztem.

Kérem Önöket, hogy az összes fegyveres és rendvédelmi dolgozó, valamint családjaik boldogulása érdekében a november 20-ig a kompenzációról történő megállapodás során továbbra is határozottan képviseljék érdekeinket.

Bizakodva várom, hogy a megállapodás értelmében év végéig megérkezzen a 14. havi fizetésem, hogy karácsonyi ajándékokat vásárolhassak a családnak, ha már a 13. havat - amiből ezt korábban megtehettem - csak jövőre fizetik ki.

Győr, 2003. szeptember 3.

További munkájukhoz sok sikert, jó egészséget kívánva, visszajelzést várva maradok tisztelettel:

Ányos András
Győrből

Ez kormánydöntés!

Nem kérik a szakszervezet véleményét

Azt hiszem, mindnyájunkat megdöbbsített a kormány döntése, miszerint a közsféra dolgozóinak létszámát csökkenteni kell, mégpedig 10 százalékkal. Talán azért is volt ennyire döbbenetes a hír, mert váratlanul ért bennünket. A kormány sem a szakszervezetekkel, sem az üzemi tanácsokkal nem tárgyalt róla a döntés előtt. Nyolcezer embert úgy tesznek utcára, hogy a szakszervezetek esetleg csak abba szólhatnak bele, kik legyenek az áldozatok.

– *Te mint az FRSZ főtitkárának általános helyettese, hogy értesültél a kormány döntéséről?* – kérdeztem dr. Tepliczkyné Mártit.

– Október 9-én BÉT-ülés volt. A meghívón hat napirendi pont szerepelt. Az első nagy izgalmat váltott ki a munkavállalói oldalból, így szólt: Szóbeli tájékoztató a 2004. évi költségvetésről, a foglalkoztatottak személyi juttatásainak várható alakulásáról, a kormány 2003. szeptember 17-ei ülésén hozott döntéséből fakadó feladatokról. Mint a közalkalmazottak képviselője, a főtitkárral együtt részt vettem ezen az ülésen. A költségvetésről annyi hangzott el, hogy erről nem érdemes beszélni, hiszen a parlament félidőnél tart a tárgyalásával. Majd ha vége lesz, akkor leülünk, megtárgyaljuk, mit hogyan lehet esetleg a tárcán belül átcsoportosítani.

– *A személyi juttatásokról szintén csak a költségvetés ismerete után lehet beszélni...*

– Így van. Pál Tibor politikai államtitkár bejelentette, október 8-án, azaz tegnap kormánydöntés született a költségvetési szerveknél átlag 10 százalékos létszámléépítéséről. Döbbenet ültünk és hallgattuk: ebben nem kérik ki a szakszervezet véleményét. Ne arról beszéljünk, hogy jó vagy nem jó, kell vagy nem kell, ez kormánydöntés! A munkáltató ezt már valószínű, hogy korábban is

tudta, hiszen szeptember 17-én is volt erről szó a kormányülésen, csak a döntés született meg október 8-án.

– *A mostani döntés nyolcezer embert érint.*

– Úgy tűnik igen. Hogy nálunk a tárcán belül hányat érint, nem tudom. A rendőrséget nem érinti, csupán annyiban – mint Zsinka András, a személyügyi főosztályvezető mondta –, hogy lesznek olyan osztályok, amiket összevonnak, és amennyiben ott közalkalmazottak dolgoznak, akkor nyilván elbocsátások is, de ez még csak tervezet. Ilyen nagyarányú, mint most a belügyben, a rendőrségnél nem lesz. Pál Tibor ezen a BÉT-ülésen kijelentette, hogy természetesen a szakszervezetekkel, a közalkalmazotti tanácsal egyeztetve. Arra gondoltam, hogy azoknál az intézményeknél, akik érintettek a csoportos létszámléépítésben, a rákövetkező héten egyeztetnek a munkáltatók és a munkavállalók képviselői.

– *Ezzel szemben mi történt?*

– A BÉT-ülésen javasolta a politikai államtitkár, hogy legyen szakmai egyeztetés. Úgy képzelte el, hogy az intézmények szakmai vezetői és az érdekképviselők egy-egy képviselője legyen ott. Meg is kaptuk a meghívót október 20-án 14 órára, eszerint az egyeztetést Jenei Zoltán, közigazdasági és informatikai államtitkár vezeti. Elmentünk, 14 óra 15

perckor bejön a munkáltatói oldal két képviselője, Zsinka András és Tollár Tibor. Az érintett intézmények: a Duna-palota, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal, az Adatfeldolgozó Hivatal, a BM KGF, a rendészeti szakközépiskolák stb. szakmai vezetői nem voltak jelen ezen az egyeztetésen. Üresen maradtak a székek.

– *Nem is tartották meg?*

– De igen. Zsinka úr adott egy tájékoztatót, hogy melyik intézménynél a létszám hány százalékat kell leadni a tervezet szerint. A központi szerveknél 6 százalék, a központi szerveknél 10 százalékos a leépítés. Egyik területnél százalékot mondott, a másikonál, például a szakközépiskolák esetében 134 főt, a BM KGF esetében 113 főt mondott. Konkrét számok, táblázatok nem álltak a munkavállalói oldal rendelkezésére. Én ezt nem egyeztetésnek tartom, hanem tájékoztatásnak. Az egyeztetésnek az lett volna a mechanizmusa véleményem szerint, hogy készítenek egy tervezetet, hogy a különböző intézményeknél hányan dolgoznak,

ebből hányan jogosultak korengedményes nyugdíjra, hányan kérik, hogy tegyék be a létszámleépítésbe, mert lehetősége van máshol elhelyezkedni. Egy ilyen táblázatot szeretnénk volna látni. Ezzel szemben sem táblázat, sem konkrétum. Rettenetesen fel voltam háborodva, mert ez sportszerűtlen, inkorrekt, teljesen komolytalan így az egész. Elhúzzák a mézesmadzagot az érdekképviselők előtt, hogy bevonunk az érdemi tárgyalásokba benneteket, aztán amikor eljön az idő az egyeztetésre, már kész tények elé vagyunk állítva.

– A döntést sem előzte meg egyeztetés.

– A kormány előterjesztésnek vannak pontjai arról, hogy a végrehajtás során mit kell figyelembe venni, és milyen szempontokat kell érvényesíteni: az üres, be nem töltött finanszírozott státusok elvonása; az üres státusok terhére történő megbízási szerződések megszüntetése; a létszám feletti foglalkoztatás megszüntetése lehetőségének megvizsgálása; a végkielégítésre nem jogosult foglalkoztatottak figyelembevétele; a korengedményes nyugdíjazás lehetőségének vizsgálata; a minőségi munkavégzés elvének alkalmazása; a szakmai képzettségnek, a személy teljesítményértékelésének, a számítógépes ismereteknek, a nyelvtudásnak a figyelembevétele.

– A BM Központi Főigazgatóságon hányan dolgoznak?

– 1008 betöltött hely van, üres státusunk nincs.

– Gondolod, hogy van itt 113 olyan ember, aki megfelel az előírtaknak...?

– Sajnos nem tudom, nem látam azt a fajta kimutatást, amiből ez kiderülne. Arról beszéltünk, hogy sem a szakszervezetekkel, sem a közalkalmazotti tanáccsal nem volt előzetes konzultáció – tudomásom szerint egyetlen

intézménynél sem, ahol csoportos leépítés lesz.

– Végül hogy zárult ez az úgynevezett szakmai egyeztetés?

– Az FRSZ nevében természetesen tiltakozásunkat fejeztük ki. Ne tudom, hogy a miniszter asszony tud-e arról, hogy az érdekképviselőkkel történtek-e egyeztetések, és hogyan történtek. Mert ez nem egyeztetés. A közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény 94/b pontja kimondja, ha a munkáltató csoportos létszámleépítés végrehajtását tervezi, a döntést megelőzően legalább 15 nappal köteles az üzemi tanáccsal, üzemi tanács hiányában a munkáltatónál képvisellel rendelkező szakszervezettel és a munkavállalók képviselőiből létrehozott bizottsággal (továbbiakban együtt: a munkavállalók képviselői) konzultációt kezdeményezni, és azt a döntésének meghozataláig vagy a megállapodás megkötéséig folytatni. Kérdem én, hogy a döntést megelőző 15 nap mikor van, vagy volt?

– Ez a kormánydöntésre vonatkozik, vagy annak a végrehajtására?

– Nem tudom, hogy melyik időpont a döntés, mert a kormány előterjesztésben az szerepel, hogy a belügyminiszter asszony a létszámcsökkentéshez szükséges intézkedési tervet 2003. október 22-ig küldi meg a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszternek, aki az összefoglaló előterjesztést október 30-áig készíti el a kormány részére. Tehát október 30-áig már eldőlt az emberek, a családok sorsa.

– Ma október 22-e van.

– Jön a négynapos ünnep, számolhatjuk vissza a napokat. A tizenöt napba egyik sem fér bele.

– Az elmondottakon kívül nem volt valami más egyeztetés?

– Nem. Az úgynevezett szakmai egyeztetésen, ahol nem voltak ott

a szakmai vezetők, kértem az FRSZ nevében egy táblázat elkészítését, amiben feltüntetik: mennyi az intézmények összlétszáma, hány százalékban érinti az intézményeket összességében a leépítés. Kértem az üres helyek feltüntetését, a kettős jogállásúak, illetve a nyugdíj mellett foglalkoztatottak számát és a tanácsadói létszámot. Kértem ezt intézményenként, például a bevándorlási hivatalnál, mennyi az összlétszám, mennyi a leépítendő, mennyi az üres hely, mennyi a nyugdíj mellett foglalkoztatott, és mennyi a tanácsadó. Ha ezt megkapom, egy reális képet nyerek. Kérdeztem Zsinka úrtól, hogy történtek-e gazdasági számítások arra, ha a KGF-ről kiszervezik a gépjárműjavítást, akkor gazdaságosan működik-e, nyereséges lesz-e? Tudjuk, hogy a takarítást a BM központi épületéből kivitték 5–6 éve kft.-be, azóta a takarítás évente 10 millió forinttal kerül többbe. Tehát ha a kormány előterjesztését komolyan vesszük, és én szeretném komolyan venni, az arról szól, hogy meg kell vizsgálni a kiszolgáló funkciók gazdaságosabb működését. Ha valaki be tudja bizonyítani, hogy a költségvetésnek hasznot fog hozni a létszámleépítés, akkor majd másképp áll hozzá az érdekképviselő.

– Megtagadták a kérésedet?

– Nem, Zsinka úrtól ígéretet kaptam, hogy teljesítik. A határnap tegnap volt, vártam 11 óráig, nem kaptam semmit, felhívtam, ünnepségen volt, délután kettőkor hívtam, még mindig ünnepségen volt, háromkor hívtam, elfoglaltsága volt. Hívtam a BÉT titkárárt, házon kívül volt, újra hívtam, szobán kívül volt. Mint egy koldus, úgy éreztem magam. Ma szintén szerettem volna beszélni a BÉT titkárával, mert úgy gondolom, hogy neki a

kötelessége információkkal felkészülni a BÉT-ülésre, hogy az érdekképviseltek és a munkáltató közös álláspontot alakíthasson ki.

– Nem kaptad meg.

alakítanak. Erre kértem gazdasági számításokat. Nagyon sok autót javítanak itt, az igazgatási osztály, a BRFK, a határőrség, Pest megye, a katasztrófavédelem, a Készenléti

világon senkit nem érdekel. Én már megértem itt 1999-ben, hogy 319 embert küldtek el az óvodák, bölcsődék bezárásakor. Nekik is megígérte a munkáltató, mint most is elhangzott a BÉT-ülésen: minden segítséget megadunk a leépítésre kerülő kollégáknak. De én ebben nem hiszek, mert a 319 ember közül háromnak tudtak akkor konkrét munkahelyet felajánlani. A többi mehetett az önkormányzathoz segélyért, alkalmi munkára, nem tudom hová. Az lenne segítség, ha azt mondaná a munkáltató: jó, leépítettek, holnap a képzettségednek megfelelően itt fogsz dolgozni. Ez segítség lenne, de az nem, hogy kilökjük az embereket az utcára. Visszamehetnénk most a tavalyi 50 százalékos béremelésre, ami itt a KGF-nél 39 százalék volt, vagy arra a megállapodásra, hogy mivel a tárcán belül 44,6 volt a béremelés a közalkalmazottaknak, ezért október 15-ig felméri és kiegészítik ötven százalékra. Ebből sincs semmi.

– December végéig végre kell hajtani a létszámleépítést. Az érintettek tudják már?

– Senki sem tud semmit. A leépítést viszont végre kell hajtani, mert amennyiben ez évben nem teszi meg a tárca, akkor a kormányzat a kormányzati céltartalékból nem finanszírozza a költségeit. Januártól már csak 50 százalékban fedezi. Ha viszont az idén teljesíti a tárca a feladatot, az eltávozottak bére itt marad, de nem lehet béresíteni, hanem jutalom formájában szabad felhasználni.

– Nem értem, miből lesz a költségvetésnek bevétele, ha az intézményeknél marad a leépítésre kerülők bére, ráadásul a végkielégítéseket is a kormányzat fizeti?

– Ez nem eredményez megtakarítást. A munkanélküliséget növelik az elbocsátások, a munkanélküliség pedig az inflációt. Az FRSZ tiltakozott a létszámleépítés ellen a BÉT-ülésen, és a szakmai egyeztetésen is.

– Hallottad, a titkárnője közölte velem, hogy a kérésimmal forduljak Zsinka úrhoz. Én pedig úgy gondolom, sem mint Tepliczky Márta, sem mint az FRSZ főtitkár-helyettese nem vagyok koldus, hogy azért könyörögjek, amit megígértek azt teljesítsék.

– Azt az információt kaptad, hogy a gépjárműjavító dolgozóit elküldik?

– Azt a tájékoztatást kaptam Zsinka úrtól, hogy a BM KGF Galyatetői üdülő és a gépjárműjavító összesen 77 dolgozója esik bele a leépítésbe. De mivel 113 dolgozóról van szó, nem tudom, ki a két szám között a 36 ember honnan kerül leépítésre.

– Hányan vannak Galyatetőn, hányan a járműjavítóban?

– Galyatetőn 37-en, a javítóban 58 ember dolgozik.

– A két terület dolgozóinak 95 a létszáma, akkor elvben a járműjavítóban maradnak tizennyolcan?

– Igen... Szó volt arról, hogy a gépjárműjavítót részvénytársasággá

Rendőrség, az ORFK, az Adatfeldolgozó Hivatal körülbelül 800–900 kocsiját. Hogy itt milyen körülmények vannak, mennyi az átfutási idő, az más kérdés. A határőrség és Pest megye kevés autót hoz ide javításra, mert állítólag sok a várakozási idő. De meg kellene azt is vizsgálni, hogy miért, mielőtt döntünk a sorsáról.

– Emlékeim szerint alkatrészellátási problémák voltak.

– Azt is meg kellene nézni, hogy miért. Miért kell annyit várni a beszerzésre? Ha egy cég nem tudja a vállalt kötelezettségét teljesíteni, fel kell bontani vele a szerződést, nem az a megoldás, hogy megvárunk a javítótól.

– Mi lesz az emberekkel, akiknek megszűnik a munkahelye, vagy elbocsátják, mert az, hogy kapnak végkielégítést, nem oldja meg a további sorsukat.

– Pár hónapig elvegetálnak vele, de az, hogy később tud-e a gyerekének kenyeret és tejet az asztalra tenni vacsorára, ahogy látom, a

„A mi sorsunk már eldőlt Mehetünk az utcára”

Ha már a terv szerint száztizenhárom embert elküldenek a BM KGF-ről, és a szakszervezet tisztségviselőivel nem tárgyalták meg, talán a közalkalmazotti tanácsot bevonták az elbocsátások előkészítésébe.

– Te milyen egyeztetésen vettél részt a létszámleépítéssel kapcsolatban? – tettem fel a kérdést Bartuszek Évinek, a tanács elnöke helyettesének.

– Nem volt olyan egyeztetés, amin részt vehettem volna, legalábbis én nem tudok róla, és a közalkalmazotti tanács elnöke sem. Kettős minőségben is érint ez a téma, hiszen az FRSZ választmányi elnökét is helyettesítem. Csak folyosói szinten és a sajtóból értesültünk a létszámleépítésről, de semmi konkrét tájékoztatást nem kaptunk. Természetesen nagy a bizonytalanság az emberekben. Egyes csoportok megszüntetéséről beszélnek, például a galyatetői üdülő felszámolásáról, a gépjárműjavító részvénytársasággá alakításáról. De biztosat nem tudunk.

– Még mindig jobb lenne részvénytársasági formában tovább dolgozni, mint az utcára kerülni.

– Ha a BM nyomdára gondolok, azt hiszem, nem lenne kedvező a változás. Az ott dolgozóknak is azt ígérték, ha kft.-vé alakul az egységük, akkor is megmaradnak mindazok a juttatások, amik addig voltak. Aztán nem kaptak az 50 százalékos béremelésből, sem tizenharmadik havi fizetés nem járt nekik, elvesztették a közalkalmazotti jogviszonyukat. Ha ez történik a gépjárműjavító dolgozóival is, nem fognak örülni. Tegnap volt nálam Valkai Pisti, a Nádasdi úti gépjárműjavító műhely FRSZ-titkára, sajnáljuk, mert ő is el fog menni, ha rt. lesz. Olyan tájékoztatást kaptak, hogy megszüntetik a műhelyüket, összevonják az ittenivel. Persze nekünk mint érdekképviselőnek erről sincs tudomásunk.

– Tepliczky Márti részt vett a BÉT-ülésen, ahol a létszámleépítés volt az egyik téma.

– Hiteles tájékoztatást csak tőle kaptunk, de sajnos ő sem tud konkrétumokat. Annyit mondott, hogy a galyatetői üdülőt bérbe adják, a Dunapalota és még nyolc, a leépítésre szánt intézmények közé tartozik.

Természetesen ellátogattam a gépjárműjavítóba is. Munkaidő vége volt. Az emelőkön fénylettek a fehér, szerelésre váró kocsik, tele volt velük a műhely. A szerelők kétes tisztaságú abrosszal leterített asztal mellett ültek, kávéztak, beszélgettek. Valami egykedvű beletörődés ült az arcukon. Legtöbbször 20–30 éve javítják a belügi kocsikat. Keveset kerestek, de ez legalább biztos munkahely volt ebben a felbolydult világban.

– Alakul a jóléti állam – mosolygott el kesernyésen egyikük, a többiek folytatták:

– Lehet, hogy rt. lesz a javítóból, lehet, hogy marad így, ahogy van. Hozzá akarják csapni a tűzoltóknál alakult részvénytársasághoz. Már nincs idő újat létrehozni, hiszen februárig be kell fejezni az átalakulást.

– Jövő héten ki kell derülni, hogy mi lesz, nekünk azt mondták. Senki nem tud semmit, még a főigazgató sem. Tegnap beszéltem vele, azt mondta, hogy a jövő héten talán ki derül.

– Teljesen bizonytalan a helyzetünk. A létszámleépítésről szó van, tizenhárom embert le kell adni ennek a részlegnek. Behozzák ide a Nádasdi útiakat is. Már a lista is kész van arról, hogy kinek kell menni.

– Tudják már, hogy kik esnek bele a

létszámleépítésbe?

– Nem. Csak azok, akik jelentkeztek, hogy nyugdíjba mennek. Aki teheti, elmegy inkább, mint bizonytalanban maradjon.

– Ha összevonják a két műhelyt, nem kell annyi ember, nem kell két raktáros, művezető, kevesebb fényező is elég...

– Ha valaki leülne kiszámolni, hogy mennyibe kerül a belső javítás, és mennyibe a külső, nem hiszem, hogy ki tudná mutatni, hogy gazdaságos a műhely kiadása.

– Persze, ez az olcsóbb. Nem beszélve arról, ha gyorsan kell egy autó, behozzák, aztán megy is.

– Azt hallottuk, hogy az rt., amihez oda akarnak csapni, három éve működik, és azóta is veszteséges.

– Ha rt. lesz, akkor senki nem marad itt, az biztos.

– És találnak munkahelyet maguknak?

– Hát... 43 éves fejjel nem lesz könnyű. Érdekes lesz. A kolléga 53 éves.

– Hová veszik fel 53 évesen?

– Sehová. És 23 éve dolgozom itt.

– Nekem 44 és fél évem van, három és fél év van hátra a nyugdíjig. Előnyugdíjba elmehetnék, azt mondták, kifizetik. Nem jelentkeztem, mert azt gondoltam, ha a műhely ebben a rendszerben marad, akkor én is maradok, ha nem, elmegyek. Ha most még kevesebb lesz a fizetésem, alig lesz nyugdíjam. Kevesebb pénzért én nem dolgozom a részvénytársaságnak, pedig itt sem voltunk túlfizetve. Nem gondoltam, hogy ennyi idő után el kell menekülnöm.

– Furcsa helyzet ez, erre nem számítottunk. Én nem nyugdíjban gondolkodom, hanem a megélhetésen, 48 éves vagyok... Mindenhol azt kérdezik, ha jelentkezik az ember: hány éves.

– Az sem mindegy, hogy itt van egy jó társaság. Aki már 40 év fölött van, nem azt mondom, hogy nem tud

elhelyezkedni, még azt sem, hogy nem keresne többet, de hová kerülne, és az bizonytalan. Erről azt hittük, hogy valamilyen szinten biztos, és van itt egy jó csapat, úgy gondolom. Ez működik, csak nem hagyják működni.

– Egész biztos, ha tudom, hogy ez így alakulhat, akkor már tíz évvel ezelőtt sem dolgozom itt. Az embernek biztos helye volt, ezért maradtam. Azt hittem, innen megyek nyugdíjba.

– Munka rengeteg van itt, tele a műhely, csak pénz nincs hozzá. Mindenhez úgy kell igényelni, könyörögni, hogy lehessen javítani. Behozzák, felmérjük, hogy mit kell rajta csinálni, elküldjük az árajánlatot, két-három hét múlva küldik vissza, hogy akkor meg lehet javítani. Most már tudomásom szerint úgy kapjuk az anyagot, hogy felküldik engedélyezésre, és ha adnak rá pénzt, akkor megvehetik az alkatrészt.

– Nem hiszem el, hogy itt a javítás nem olcsóbb, mint bárhol máshol. Nem tudom, hogy gondolkodnak, akik a költségvetést készítik. Ha külső céggel csináltatták volna meg azokat a kocsikat, amiket mi megjavítottunk, már májusban nem lett volna pénz.

– Egyik Audiban az olajszivattyú szűrőt kellett cserélni, kivitték a márkaszervízbe, szétszedték a motort, egymillió kétszázézetet kértek érte, visszahozták nekünk. Most már mivel szétszedték, és a tömítéseket is ki kell cserélni, 200 ezerbe kerül. A megtakarítás egy autónál egymillió forint volt.

– A külső cégnek nem az az érdeke, hogy minél olcsóbban javítson, hanem minél drágábban, mert akkor neki is leesik valami. Itt addig volt jó, amíg az Erdélyi Sanyi volt a vezetőnk, addig megjött az alkatrész. Mi szólunk neki, mi kell a javításhoz, ő üzent az anyagbeszerzőnek, aki éppen úton volt, és egy-két napon belül hozta. Őt elküldték, aztán mégis maradt, mert felajánlottak neki más beosztást. Azóta lehanyatlott az egész. Egy izzóról árajánlat kell. Szét kell szedni a kocsit, megnézni, hogy mi

kell hozzá, aztán kitoljuk és várakoztatjuk. Rendőrök bejöttek, megnéztük a kocsijukat, fékbetétet kellett cserélni, volt raktáron, megkérdezték, ki lehet-e cserélni, valami 3 ezer pár száz forint volt az egész, nem lehet kicserélni, vigyék be a járőrök a Nádasdiba. Bevitték, egy hét múlva kihozták, kaptak egy árajánlatot... A tízperces munkából lett három hét. Még annyit a gazdaságosságához, hogy mi 15 típust javítottunk. Hol találnak ilyen embereket?

– A főnökeik mit szólnak, ha elmondják ezeket a problémákat?

– Semmit, egy szót nem szólnak.

– Ha mennek ki, meg lehet nézni, ki van függesztve, ki hány százalékot

befektetni vállalkozásba, vagy élek belőle néhány hétig.

– És aztán...?

– Aztán muszáj lesz találni valami munkahelyet, mert van két lányom, egyik egyetemista, a másik is iskolába jár.

– Mindenkit megtört ez. Egy héttel ezelőtt közölték velünk, kisebb a valószínűsége annak, hogy maradunk BM-állományban, mint hogy átmenyünk rt.-be.

– Egyébként mit szólnak a kormány létszámleépítésre vonatkozó döntéséhez?

– A miniszterelnök azt mondta, hogy ez a kormány a becsületesség meg az igazságosság kormánya lesz.

teljesített. De azt is meg kéne nézni, hogy miért. Mért nem tudjuk kidolgozni a nyolc órát? Nem a mi hozzáállásunk rossz.

– Látom, most is a kocsikért aggódnak, nem a saját sorsuk miatt, pedig azt mondják, mindenki megy arra, amerre lát.

– A mi sorsunk már eldőlt. Ha rt. lesz, nincs keresnivalónk itt. Közkalmazotti jogviszonyunk megszűnik, pénzünk is kevesebb lenne, bérletet, semmit nem kapunk. Munka sem biztos, hogy lesz. Így legalább azt a kis pénzt, amit kapok, megpróbálom

Ehhez képest 50 százalékos béremelést ígértek, kaptunk valamennyit. Most meg itt van, az állam cégtől kiket küldenek el: a melósokat.

– Jogbiztonság, létbiztonság, közbiztonság...

– Ez van, megyünk az utcára.

– Mehetünk. Milyen eredménye lett itt bármilyen tiltakozásnak? Majd ha nem leszünk, és a belügy nem tudja megjavíttatni az autót, ha a rendőrök nem tudnak kimenni az utcára, mert a rendőrségnek nem lesz pénze javíttatásra, akkor majd rájönnek, mégis csak szükség lenne ránk.

Megállapodás három évre

Ismét tárgyalóasztalhoz ült az FRSZ. Az ügyvivő testület döntése alapján hárman képviselik szakszervezetünket a Belügyminisztériumban a három évre szóló megállapodás előkészítő tárgyalásain: *dr. Tepliczky Miklósné Márta, dr. Topánka Erika és dr. Béli László*. Eddig két alkalommal ült össze a szakértői bizottság egyeztetésre, a harmadik esetben már a munkáltató is részt vett a találkozón.

Béli László elmondta, hogy a BRDSZ kötött egy megállapodást a Belügyminisztériummal, amit az FRSZ nem írt alá. Mi az FRDÉSZ-en belül kötött megállapodást tartjuk elfogadhatónak az ez évi bérfeljesztésről. Az volt az alapkérdés, hogy akarunk-e megállapodást kötni, vagy nem. Utána beszélhetünk arról, hogy hány évre szóljon. Megosztottak a vélemények, volt, aki hosszabb távú, a több évre szóló megállapodást tartotta célravezetőnek, amelyik a következő választás után is érvényben marad. Felkérték a szakszervezeteket, hogy adják be javaslatukat. Mi azt indítványoztuk, hogy a munkáltató is tegye le a javaslatát, ami tárgyalási alap lehet, ugyanis itt másról nem volt szó, csak a szakszervezetek javaslatairól. A munkáltató ebből válogat-

ta volna ki a neki megfelelőt.

Az FRSZ képviselői három oldalon foglalták össze a javaslataikat, ami nem teljes. Béli László azt kérte a válaszmányi tagjaitól, hogy beszéljék meg és a helyi igények szerint egészítsék ki az előzetesen elkészült anyagot. Kérésünkre szeptember 24-ére tűzték ki a következő BÉT-ülést. Várhatóan november végén, december elején kerülhet sor a megállapodás aláírására.

Dr. Tepliczky Márta azzal egészítette ki az elmondottakat, hogy a többi szakszervezet is elkészített egy hasonló megállapodás-tervezetet. Nem mindegy, hogy milyen megállapodást írunk alá három évre. A munkáltatói oldal szeretné, ha 2008-ig szólna, de reméli, hogy ezt le lehet rövidíteni. Tapasztalatai szerint a kor-

mány nincs felkészülve az ilyen hosszú távú előrelátásra. Minden a költségvetés alakulásán múlik. Azt, hogy 14. havi illetményt vezessenek be a ciklus végére, vagy a közalkalmazottaknak is legyen lakásvásárlásra állami garancia, el tudjuk képzelni. De hogy az uniós béreket közelítsék meg a fizetések, arról a kormány halani sem akar. 2006-ban választások lesznek, ha más kormány kerül hatalomra, mondhatja, hogy ezt a megállapodást nem ő kötötte. Kérte, hogy a válaszmányi tagok juttassák el hozzájuk a véleményüket, mert azt szeretné, ha megállapodásban minden szakszervezeti tag véleménye tükröződne. Természetesen arra nem vállalhatnak kötelezettséget, hogy mondjuk 10 százalékkal emelik a béreket jövőre. A tárca ilyet nem vállal, de ha vállalna sem szabad abban megegyezni. Ha olyan csoda történne, hogy 2006-ban 30 százalékos emelésre nyílna lehetőség, akkor a belügyi dolgozók a megállapodás értelmében csak 10 százalékot kaphatnának. Részletkérdésekben meg lehet állapodni, de bérekben, konkrét számokban nem, esetleg annyiban, hogy a bérmegtakarításból egységesen kapja meg mindenki a ráeső részt.

Amíg nincs ajánlat, nem lehet alkudni

Emlékeztet, hogy márciusban az FRSZ és még két másik szakszervezet nem írta alá azt a bérmegállapodást, amit a BRDSZ öt másik szervezettel együtt elfogadott. Most, a hároméves megállapodás előkészítése idején milyen a szakszervezetek együttműködése, milyen reményeink lehetnek – érdeklődtem Tepliczkyne Mártától, mint az előkészítő szakmai bizottság tagjától az országos válaszmányi ülése után néhány héttel.

– Nyolc szakszervezet működik

most már a tárcán belül. Mindegyik külön készítette el javaslatait a munkáltató számára. Vártuk, hogy a másik fél is ajánl valamit. A munkáltatói oldal a mai napig semmilyen javaslatot nem tett le a tárgyalóasztalra, ami alapján elkezdődhetne a vita. Ezt kérjük az október 9-ei BÉT-ülésen is. Itt Pál Tibor államtitkár kijelentette, hogy november 30-ig aláírásra kerül a hároméves megállapodást, ők is elkészítik addig a javaslataikat.

– Milyenek a kilátások?

– Nem sok jót látok, de nyugtával dicsérjük a napot... Szociális kérdésekben valószínű előbb megegyezésre

jutunk, mint a bérben, hiszen bérkérdésben három évre előre nem lehet megállapodni. Minden évben attól függően lehet majd emelést követelni, hogy milyen lesz a költségvetés helyzete. Annak nincs értelme, hogy most megállapodunk valamiben, amit a költségvetés nem tud majd teljesíteni. Ebben nem tartom célszerűnek és időszerűnek még megállapodást sem kezdeményezni.

– Feltették az intranetre az FRSZ javaslatait. Kollégák írtak rá véleményeket, olyanokat, hogy: Álom, álom...

– Így van. Zsinka András ismertette, hogy mennyibe kerülnének a szakszervezetek elképzelései. Több tízmilliárd forintba lenne szükség a megvalósításukhoz. Nincs nálam a jegyzet-

fűzetem, de úgy emlékszem, hogy 2005-re 34 vagy 36 milliárd forintra lenne szükség, 2007-ben ez a program 61 vagy 63 milliárdba kerülne a költségvetésnek. Ez valóban: álom, álom, édes álom... Ezt nem lehet megvalósítani. Szó volt arról, hogy mikor érjük el az uniós átlagot a bérekben, például Görögországot vagy Portugáliát. Persze választ erre sem kaptunk. Szerintem 15–20 évet várhatunk rá, azalatt ők megint előbbre lesznek.

– Nem azért jöttek létre a szakértői

bizottságok, hogy az egyes témákban reális, közös elképzelést alakítsanak ki a munkáltatók a szakszervezetekkel együtt?

– Nem tudom. Most mindenki a vágyálmait tette le a munkáltató asztalára. Hogy a következő hetekben, miként alakul ez, az érdekképviselőkkel közösen, vagy mindenki a külön utak politikáját folytatja: azt a jövő dönti el. Megjegyzem, hogy nagyon sok témában egyeznek a szakszervezetek elképzelései, csak ezek a munkáltató számára már mást jelen-

tenek. Mint a piacon, adok-veszek, miben enged a szakszervezet, mit ajánl a munkáltató, de amíg nincs ajánlat, nincs miről beszélni. A novemberi hetekben dől el, hogyan tudunk együttműködni mint érdekképviselők. Azt tapasztaltam, hogy az állomány már nem hisz a hároméves megállapodásban sem. Mert ugye minden megállapodás annyit ér, amennyit betartanak belőle. Amilyen most a helyzet a munkáltató és a munkavállalói oldal között, az nem sok optimizmusra ad okot.

Röviden egy Tolna megyei tagszervezet életéből

Az FRSZ újonnan alakult Tolna megyei tagszervezetének taggyűlése a 44. számú határozatával egyöntetűen, ellenszavazat nélkül elfogadta a titkári- és a pénzügyi beszámolót. Tagszervezetünk 2003. I. 9-én hat taggal alakult meg, jelenleg 44 aktív – négy nyugdíjas – és tizenegy pártoló tagunk van.

Márciusban nőnap rendezvényt tartottunk. Dr. Töttös Gábor egyetemi docens és író volt a vendégünk, s az FRSZ férfi tagjaival együtt köszöntötte az FRSZ nő tagjait, valamint a főkapitányság nő dolgozóit. Majdnem 4000 forint értékű dedikált könyvet kaptak, a tolnai hölgyek könyvét és persze virágot.

Május 31-én nagyszabású rendezvényünk volt a Fadd-dombori BM-üdülőben, amelyen majd négy-százan vettek részt. Még más megyéből is voltak érdeklődők. Itt az ugrálótól a gyöngyfűzésig mindent ingyen vehettek igénybe nemcsak az FRSZ tagjainak gyermekei, hanem a többi odalátogató is. Ezen felül mindenki ebédet és különböző üdítőt, jégkrémet stb. kapott. Ezzel minden családnak 15–20 ezer forint értékű szolgáltatást nyújtottunk. Az FRSZ tagjainak gyermekei, unokái külön ajándékokat is kaptak. Nagyon jól

sikerült esemény volt, mindenhol csak pozitív visszajelzéseket kaptunk.

A rendezvény megszervezéséért Gál József, az FRSZ vezetőségi tagja volt a felelős. Munkájában a többi vezetőségi tag és családtagjaik is segítettek. Külön említésre méltó, hogy mások is önzetlen segítséget nyújtottak, Fadd-dombori szakácsai, felszolgálói és még sokan mások.

Kezdeményeztük a munkáltató és az FRSZ központjának, hogy egyenruhás kollégáink új öltözetének minőségét vizsgáltsák meg, mert hozzánk több kifogás érkezett, és még egészségügyi problémák is adódtak a rosszul szellőző ruhák viselése miatt.

Az elmaradt és visszatartott ruhapénz ügyében tagjaink szolgálati panaszokat adtak be, majd az elutasítás után 30 napon belül egy eljárás keretében kilenc tagunk esetében keresetet indítottunk a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon. A per tárgyalására október 17-én kerül sor.

A közalkalmazottak érdekvédelme erősítésére tagszervezetünk hétoldalas indítványt tett a Kollektív Szerződés módosítására.

FRSZ-tagjaink igénybe vehetik a

kormányzati csomagot, kedvezményesen juthatnak VODAFONE telefonhoz. Gyerekeik közül a Police Caritas Alapítvány anyagi támogatásával ötven részesültek ingyenes üdülésben Szanazugon és Hajdúszoboszlón. Ezen túlmenően támogatott tagjaink horgászversenyen való részvételét is.

Beiskolázási segílyt 34 gyereknek adtunk, személyenként kétezer forintot. Ebbe az általános iskolától az egyetemistáig mindenki beletartozott.

Tagszervezetünk felkészült a közalkalmazotti tanácsválasztásra, amennyiben erre sor kerül. Szeretnénk a tagjainkat bejuttatni a tanácsba, hogy a nyitottság, a közalkalmazottak érdekeinek hatékonyabb képviselése és a folyamatos tájékoztatás jellemezze. Megszerveztük, hogy kollégáink a megyében kedvezményesen, helyben vásárolhassanak almát, krumplit és hagymát.

Október 1-én három kollégánk nyugdíjba ment, őket sok szeretettel búcsúztattuk, de nem véglegesen, hiszen ők most már nyugdíjasként vesznek részt tagszervezetünk életében.

TMRFK tagszervezet
vezetősége

A szakszervezetek és a belügyminisztérium között létesítendő hároméves megállapodást előkészítő szakértői bizottság 2003. július 29-i ülésén elhangzottakkal kapcsolatban a Független Rendőr Szakszervezet álláspontja és javaslatai

I. Illetmény és illetmény jellegű juttatások:

1) Az Európai Unió átlagbérekhez való felzárkózás érdekében kérjük valamennyi állománycsoportra vonatkozóan 2004 – 2006. években az éves inflációs ráta + 20 %-os illetményemelés megvalósítását.

Az illetményemelést úgy kell megvalósítani, hogy az a tiszthelyettesi állománynál, illetőleg a közalkalmazottaknál az A – E fizetési osztályba tartozóknál magasabb bérezést eredményezzen, valamint a hosszabb szolgálati idővel rendelkező kollégáink anyagi megbecsülését fejezze ki.

Amennyiben ilyen mértékű illetményemelés, illetőleg a köztisztviselői alap és a minimálbér emelkedése nem valósul meg, kérjük rendvédelmi vagy belügyi pótlék bevezetését valamennyi állománykategóriára vonatkozóan.

2) Kérjük a hivatásos állománynál a szolgálati időpótlék „visszahozását”, mivel a jelenlegi bértábla bizonyos beosztásoknál, illetve meghatározott idő után megállítja az előmenetelt.

Amennyiben erre nincs mód, javasoljuk az illetménytábla módosítását a fizetési fokozatok „széthúzásával”. Ennek keretében meg kell oldani:

- a beosztási kategóriákban való "megállítást" megszüntetését, különösen az II/III., II/IV., I/V. és I/VI. kategóriákban,
- a vezetői illetmények megrekesztését, valamint
- a 37 évnél hosszabb szolgálati viszony elismerését.

(Álláspontunk szerint a Hszt. bértáblájának módosításával ez nem oldható meg, ezért célszerűbb lenne a Hszt.-ben a közalkalmazotti bértábla átvétele.)

3) Kérjük a rendfokozati szorzók emelését 0,6 ponttal.

4) Az illetménykiegészítés mértéke mind a köztisztviselői, mind a hivatásos állománynál jelenleg duplán dől a felső fokú végzettséget (elsődlegesen az illetménybesoroláson). Ehelyett kérjük a különböző szintű szerveknél eltérő, a végzettséget tekintve azonban azonos mértékű illetménykiegészítés bevezetését.

(Helyi szerveknél 8%, majd 2004-től 15%; területi szerveknél 25%; országos parancsnokságon 35%; minisztériumban 50%.)

5) Kérjük a 14. havi illetmény bevezetését, első évben (2004-ben) akár két részletben.

6) Kérjük a közalkalmazottak ruhapénzének emelését a minimálbér 100%-ának megfelelő mértékre.

7) Kérjük a táppénz-kiegészítés teljes körű bevezetését valamennyi állománykategóriánál.

8) A 6. ponthoz kapcsolódóan kérjük a 20/1997. BM rendelet módosítását a rendszerese illetménypótlékok felsorolásánál azzal, hogy a váltásos és vezényléses munkarendben dolgozóknál a délutáni és éjszakai pótlék is tartozzon ide. Ezáltal a távolléti díj mértéke sem szabadság, sem betegállomány alatt nem térne el az illetménytől.

9) Kérjük a túlóradíj mértékének megváltoztatását (20/1997. BM rendelet) az I. besorolási osztályban (közalkalmazottaknál F. fizetési osztálytól felfelé), illetőleg a II. besorolási osztályban (közalkalmazottaknál A – E. fizetési osztályban) egy-egy átlagdíj megállapításával.

10) Kérjük annak szabályozását, hogy a részben önálló költségvetési szerveknél az éves bérmegetakarítást minden év decemberében a teljes személyi állomány részére azonos mértékben osszák ki (a régi "karácsonyi pénz" visszaállítás).

II. Szociális és egészségügyi juttatások:

1) Kérjük az önkéntes nyugdíjbiztosítás, valamint megvalósulása esetén az önkéntes egészségbiztosítás munkáltatói hozzájárulásának egységes szabályozását legalább havi 3 000,- Ft-tal.

2) Kérjük az egységes üdültetési támogatás bevezetését valamennyi állománykategóriánál azonos mértékben, évente – májusi kifizetéssel – 50 000,- Ft értékben.

3) Kérjük a rekreáció biztosítása érdekében valamennyi állománykategóriánál a

45. életévét betöltött, illetőleg az orvosi javaslat alapján arra rászorulóknak számára minimum 2 hetes, ingyenes üdültetés biztosítását.

III. Munkakörülmények és a munkavégzés tárgyi feltételeinek javítása körében:

1) A munkahelyek kialakítása, új munkahelyek létesítése, illetve korszerűsítése esetén mindenkor be kell tartani a munkavédelmi törvény és a munkavédelmi szabályzatok előírásait az egészséges és biztonságos munkavégzés tárgyi és személyi feltételeinek biztosítása érdekében.

2) Ugyanezen szempontokra figyelemmel a munkavégzés során is biztosítani kell a képernyős munkahelyekre, valamint a veszélyes üzemre vonatkozó (például gépjárműveknél légzsák, klíma-berendezés) biztonsági követelményeket.

IV. Egyéb

1) Kérjük a közalkalmazottakra vonatkozóan egységes ágazati kollektív szerződés megkötését.

Álmodj, Királylány!

– ... de szép is lenne!

– ...és ezzel vége a mesének. Itt a vége, fuss el véle. De azért nagyon szépen hangzik.

– A II. rész 3. pontja értelmében a 45 év felettiiek számára kéthetes ingyenes üdülést kellene biztosítani. Az én meglátásom szerint (legalábbis az én munkahelyi környezetemben) a 45 év felettiiek jelentős többsége vezető (nem kis részük központi tiszt). Nekik az üdülések díjának kifizetése valószínűleg eddig sem jelentett problémát, ezért ezt a szociális intézkedést nem biztos, hogy ilyen egységes formában lenne célszerű bevezetni. (Amiben a vezetői állománynak segíteni lehetne, az inkább az, hogy szabadságukat tényleg ki tudják venni, mert ez viszont gyakran problémás. Van olyan vezető, aki nem tudja kipihenni magát, mert parancsnoka nehezen engedi el.)

– Az itt leírtaknak egyetlen eleme sem fog megvalósulni! Jobb lenne, ha az ilyen közlemények nem keltenének a jövőben hiú reményeket az állományban...

– Bocs', hogy beszólok, de szerintem a tiszteket nem kellene egy kalap alá venni. Ugyanis nagyon sok tiszt dolgozik vizsgálóként jó sok éves gyakorlattal, és bizony rájuk férne az emelés, mert annyit keresnek, mint egy kmb.-s, vagy egy örpki kolléga. Nem mintha az ő fizetésüket soknak találnám, ők is kaphatnának jóval többet, de igenis vannak nagyon rosszul kereső tisztek, és úgy találtam, hogy ők bizony kimaradtak a fenti felsorolásból.

– Hidd el, nem (csak) a szakszervezetisek hibája. Ez a jellemző a szervezetre, szerintem minden szinten. Többet kell kérni, hogy a 20%-át megkapjuk! Így volt ez régen is, amikor járőrként dolgoztam. 10 lámpaelemet kellett kérni, hogy kapjunk kettőt. De visszatérve a témához, én tisztelem, becsülöm az FRSZ-tagokat és képviselőiket. Szerintem mindent megtesznek az előbbre lépésért. Sajna, ők ennyit tehetnek, hiszen még egy

nyamvadt vétőjoguk sincs több témában. A pénzelosztás, a fizetésemelés előjoga mindig is a központi kormányzaté volt. Igaz, ha egy minisztérium jól működik, akkor ebből nagyobb tud szakítani, de ehhez megfelelő, legalább középtávú koncepcióval kell rendelkezni, és nem kapkodni, szaladni a gazdasági helyzet és a pénzelosztási politika után.

– Díjazom a naivitásotokat! Megint kezdődnek a véget nem érő tárgyalások, ígéretések a kormány részéről, aztán meg a nagy SEMMI!

– Én mindig azt mondtam, hogy nem a fizetésért vagyok rendőr – ezt a kijelentést még most is tartom, hiszen megengedhetem magamnak egyedülállónak, hogy „hobbiból” dolgozzam, ne a pénzért –, de a gyermekkel rendelkező kollégák más állásponton vannak, érthető módon. Ezért gondolhatná az ember, hogy a szakszervezet valóban harcol értük, de nem tapasztalják, hogy változás történne bármiben is. 1-1 ilyen topic megjelenésekor mindenki benéz, elolvas, majd rezignáltan tudomásul veszi és levonja a konzekvenciát...

– A szakszervezet még soha nem gondolkodott el azon, hogy ha netán egyszer véletlenül reális követeléssel állna elő, talán még lenne is belőle valami?

– Nekem szimpatikus lenne a szakszervezeti mozgalom, ha úgy működne, mint a többi európai jóléti államban. Ott nincs tökölés. Ha van követelés, akkor az jól átgondolt és reális, kivihető. Képben vannak a lehetőségeket illetően. Ha a kormányzat nem enged, akkor jön az, hogy: nyomásgyakorlás.

– Nem értem, miért szorgalmazzatok a különböző pótlékok bevezetését! Meggyőződése, hogy a megfelelő juttatásokat nem különféle pótlékokkal, hanem az illetménytábla korrekt felépítésével kell biztosítani. Nem értek egyet továbbá a helyi, területi, központi és minisztériumi szervek közötti differenciálással (8, 25, 30,

50%) sem. Ne a munkavégzés helye, hanem az elvégzett munka minősége és a felelősség szintje legyen a differenciálás alapja!

– Felejtsük már el végre, hogy országos, területi vagy helyi szerv! Mi a különbség a munka között? Szerintem a szakszervezeteknek azért kellene harcolniuk, hogy egyforma munkáért egyforma bért kapjunk – és ezzel nem szeretném újraéleszteni a megye-város harcot. Ez az egy kifogásom van az egész ellen, különben is illúzióknak tűnik a megvalósulása, de ez a bérkülönbség már létezik!!

– Azt sem kapom meg, ami jár! (Nem a ruhapénzre gondolok, bár azt sem kapom meg!) Nemhogy béremelés, meg klímás autó.... Ha-ha-ha! (Így mulat a magyar: Ha nagy öröme van, sír, ha nagy bánata van, nevet kínjában!)

– Először talán az állománytáblát kellene helyre tenni! Sokan vagyunk de nem elegendő, akik nem a Hszt.-ben leírt iskolai és szakmai végzettség szerinti helyen dolgozunk!

– Most lehet, meg leszek köveztve. Előrebocsátom nem vagyok szakszervezeti tag, és nem is tartottam szem előtt a szakszervezett munkáját sem. De: szerintem, aki nem tesz semmit azért, hogy jobb legyen, az ne kritizáljon. Ők legalább megpróbálnak valamit tenni, jól vagy rosszul, de tesznek valamit. Aki nem tesz semmit az ügy érdekében, könnyen, de felelőtlenül kritizál.

– Te még sosem voltál olyan helyzetben, hogy nem volt nagy esélyed arra, hogy elérd az általad kitűzött célt, de azért próbálkoztál valamit tenni, mert el akartad érni? Én voltam már így. Volt amikor sikerült, volt amikor nem, de az megnyugtató, hogy rajtam nem múlt, én mindent tőlem telhetően megtettem a cél érdekében. Ismétlem nem vagyok szakszervezeti tag, és látom, hogy nem túl sokat sikerül elérni a szakszervezeteknek, de tisztelem az igyekezetüket.

Egy rendőrgyerek születése

Azt mondják, hogy a férfiak csak a gyermekük születése után lesznek apák, addig nincs bennük az az érzés, ami a nőkben már a várakozás hónapjaiban kialakul, és a születés pillanatában működésbe lép. Lehet, hogy így van, de a felelősségtudat bizonyára minden becsületes emberben megvan. Nem hiszem, hogy van olyan ifjú apa, aki a februári fagyban, hóban nem a lehető legközelebb állna meg a kórház bejáratához még némi szabálytalanság árán is, hogy hazavigye négynapos gyermekét és feleségét. Egyik kollégánkat mégis leszerelték miatta. Nem írom le, hogy hol történt, mert annyira szégyenletesnek tartom, hogy a Magyar Rendőrségen ilyen megtörténhet...

Kegyetlenül hideg volt az idei február, szokatlanul sok hó esett. Z.R. csak a kórház előtti megállni tilos táblánál talált parkolóhelyet, azért a parkolójegyet megvette. Szándékosan vagy nem, de tény, hogy apósa öreg Wartburgjának szélvédője mögött hagyta kinyitva a rendőr igazolványát. Április 17-én a kapitányság vezetője fegyelmi eljárást indított ellene azzal az alapos gyanúval, hogy: a Hszt. 68. § (1) bekezdés F/ pontja és a 3.számú mellékletben foglalt "A rendőrség hivatásos állományának esküje" 3. bekezdésének megsértésével megszegte a rá vonatkozó szabályokat, mivel a szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettségét vétkesen megszegte.

Ez ellen még nem is lehetne senkinek kifogása, hiszen kollégánk valóban szabálytalanságot követett el, nem is panaszkolta meg. Az ügy furcsasága azzal kezdődik, hogy ezzel egy időben büntető feljelentést is tett ellene a kapitányságvezető. A megyei főügyészség azonban büntethetőséget kizáró okból, „a cselekmény társadalmi veszélyességének csekély foka miatt”

megtagadta a nyomozást, egyben megrovásban részesítette kollégánkat.

A határozat indoklásában a főügyészség leírja, hogy a helyi kapitányság közrendvédelmi osztálya közlekedési szabálysértés miatt szabálysértési eljárást kezdeményezett Z.R. ellen. A szabálysértést elismerte, és azzal védekezett, hogy nem akarta feleségét pici gyermekével a kórház előtt várakoztatni, amíg egy távoli parkolóhelyről odaér. A kapitányság vezetője az ügyvel kapcsolatos iratokat a megyei ügyészségi nyomozó hivatalnak is megküldte, mivel gyanúja szerint a szolgálati igazolvány kocsiban hagyásával Z.R. hivatali bűncselekményt is elkövetett.

A BTK 225.§-a szerint hivatali bűncselekményt az követ el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, vagy jogtalan előnyt szerezzen, hivatali kötelességét megszegi, hatáskörét túllépi, vagy helyzetével egyébként visszaél. A szabálysértési eljárás adatai alapján Z.R. azzal a szándékkal hagyta a gépkocsi szélvédője mögött igazolványát, hogy a közlekedési szabálysértés

észlelése esetén a kollégák eltekintsenek az intézkedéstől. Ez alapján valóban fennáll a bűncselekmény elkövetésének gyanúja. Tekintettel azonban Z.R. előéletére, tettének indítékaira, a körülményekre, tette olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen – állapította meg a főügyészség március 28-án hozott határozatában.

Józan ésszel azt gondolhatnánk, hogy ezzel az ügy lezárult. Z.R. vétezt a szabályok ellen, megkapta érte a büntetését, a megrovást. El is fogadta. De május 13-án újabb határozat született, amelyben a kapitányságvezető megszüntette Z.R. szolgálati viszonyát. A fenyítés kiszabásánál súlyosbító körülményként esett latba, hogy egy őrmester, akinek rendőrként alapvető kötelessége a jogszabályok betartása és betartatása, a város forgalmas helyén szabálytalanul parkolt. Jól látható helyre helyezte el a szolgálati igazolványát, jelezve rendőr voltát. Ezzel súlyosan veszélyeztette a „rendőrség iránti közbizalom fenntartását”. Azt már nem is vette figyelembe, hogy az őrizetlenül hagyott szolgálati igazolvány esetleges eltulajdonításával milyen visszaéléseket lehetett volna megvalósítani.

Kollégánk ezek után természetesen szolgálati panaszt nyújtott be, amit a megyei főkapitány június 3-án elutasított. Megállapította, hogy a kapitányságvezető helyesen ítélte meg Z.R. őrmester „szolgálati viszonyával kapcsolatos kötelezettség vétkes megszegésének súlyosságát”. Z.R. tisztában volt azzal, hogy szabálysértést követ el, amikor a tiltó tábla ellenére olyan helyen parkol, ahol azt a KRESZ szabályok nem teszik lehetővé. Az igazolványával még arra is felhívta a figyelmet, hogy a szabálytalankodó egy

rendőr, „akinek esküjéből fakadóan a jogszabályok betartatása a feladata és nem a jogsértés elkövetése”. Súlyosan veszélyeztette az egész rendőrségbe vetett bizalmat.

A hideg tél után jött a forró nyár, és kollégánk pici gyermekével, őt gondozó feleségével ott állt munka nélkül június 16-ától, annak ellenére, hogy többször figyelmeztették: jogorvoslatért a megyei munkaügyi bírósághoz fordulhat.

A bíróságon már az FRSZ jogásza, dr. Tordai Gábor képviselte Z.R.-t. Előzőleg, június 18-án levélben tájékoztatta a kapitányságvezetőt, hogy munkaügyi bírósághoz fordul elbocsátása miatt. Leszerelését a bírósági ítélet kihirdetése előtt hajtották végre, ami ellentétes a Hszt. 146. §-ával. Eszerint a fegyelmi határozat nem emelkedett jogerőre, így nem lett volna végrehajtható. Kérte, hogy az elbocsátó parancsot helyezze hatályon kívül, és állítsa vissza szolgálati viszonyát a bíróság döntéséig.

A válaszlevélben a kapitányságvezető „megnyugtatta” Tordai Gábort mint Z.R. jogi képviselőjét, hogy a munkaügyi bírósághoz fordulhat. A fegyelmi határozat jogerős, hiszen Z.R. panaszát az arra jogosult eljáró elbírálta és elutasította. A személyügyi szolgálat pedig jogszerűen intézkedett a leszereléséről.

Tordai Gábor a munkaügyi bírósághoz benyújtott keresetében felhívta figyelmet a Hszt. 139 §-ára, ami alapján a fenyítést a fegyelemsértés tárgyi súlyának, a fegyelemre gyakorolt hatásának, az elkövető vétkességének, személyi körülményeinek, valamint a szolgálatban tanúsított magatartásának mérlegelésével kell kiszabni.

A fegyelemsértés tárgyi súlyát minősíti a megyei főügyészség határozata. A személyi körülmények értékelésénél figyelembe kellett volna venni korábbi fegyelmezett rendőri szolgálatát, azt, hogy a családban az egyetlen kereső, és milyen céllal követte el a szabály-

sértést. Azon a napon nagy hóesés volt, a hótörleszok miatt a legközelebbi parkolóhely több száz méterre volt a kórháztól. Z.R. nem kockáztatta, hogy felesége és négy napos kicsije megfázzon.

A jogi képviselő indítványozta a fenyítés kiszabására hozott határozat megváltoztatását, a fegyelemsértés tárgyi súlyának megfelelő fenyítés kiszabását. Kérte, hogy a szolgálati viszony megszüntetéséről szóló parancsot helyezze hatályon kívül a bíróság.

A munkaügyi bíróság hatályon kívül helyezte a kért határozatokat, büntetesként pedig a soron következő rendfokozatban való előléptetés idejének 6 hónappal meghosszabbítását szabta ki. Megállapította, hogy a fegyelmi határozaton kívül az eljárás lefolytatására nem került sor. A bizonyítási eljárás alatt meghallgatta a peres feleket, és figyelembe vette a megyei főügyészség határozatát. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapította a fegyelmi vétség elkövetését. A szolgálati igazolvány el-

helyezését a gépkocsiban nem találta bizonyítottan szándékosnak, de az a szándék hiányában is fegyelemsértésnek minősül. Figyelembe vette a családi körülményeket, azt, hogy a megállni tilos táblánál megállást milyen körülmények indokolták. Fokozottan vette figyelembe Z.R. korábbi, még fegyelmi vétséget sem megvalósító magatartását. Gyermekéért való kórházba menetelnél nem megfelelő körültekintéssel járt el, de ezért szolgálati viszonyának megszüntetése túlzott.

Legutóbbi információim szerint a főkapitányság fellebbezett a munkaügyi bíróság ítélete ellen. A szeptember 11-én született ítélet óta is 19 ezer forintból kell élni fiatal kollégáknak és családjának. Reméltem, kiheverték ennek a nyárnak a megpróbáltatásait. Z.R. jó rendőr lesz és boldog családapa. Tudom, hogy tanult az esetből. Azt remélem, a kapitányságvezető meg a főkapitányság számára is tanulságos volt annak a kis rendőrgyermeknek a születése.

Szirmai Mária

Szuperkupa

A hagyományoknak megfelelően az RSZKK Vágóhíd úti sporttelepén rendezték meg október 17.-én a kispályás BM szuperkupát, amelynek fővédnöke – az elmúlt évekhez hasonlóan a belügyminiszter volt. Részt vett rajta az idei IPA kispályás labdarúgó kupa győztese: a Budapesti RSZKI, a Fábán Ágota-kupa nyertese: a békéscsabai FRSZ, valamint a BM kispályás labdarúgó-bajnokság nyertese: a csopaki RSZKI és meghívottként a Kassa IPA csapata.

A végig izgalmas és szoros mérkőzések győztese az IPA kassai csapata volt. A vándorkupát a budapesti RSZKI csapata őrizheti a következő évi versenyekig.

Az ünnepélyes eredményhirdetésen Simon Géza, az RSZKK főigazgatója és Pongó Géza, az FRSZ főtárgyalója adta át a díjakat és ajándékokat a legjobb eredményt elért csapatoknak és játékosoknak. A gólkirály Chovanik Wladimir; az IPA kassai csapata játékosa, a legjobb mezőnyjátékos Göblyös Sándor (Békéscsaba FRSZ), a legjobb kapus Tömöri Tibor (budapesti RSZKI) volt.

Jövőre az IPA lesz a rendező, aminek nevében dr. Czipa Mihály jelképes ajándékot hozott a miniszter asszonynak.

Az etikai eljárásokról

Napjainkban egyre több szó esik az etikai eljárásokról, egyre több kolléga a saját bőrén tanulja meg, hogy mit is jelent ez a kifejezés, és milyen következményekkel is járhat.

A rendőrnek – nem vitatottan – a szolgálaton kívül, a magánéletben is a hivatásos állomány tagjához méltó magatartást kell tanúsítania. Mivel azonban ez a "méltó" kifejezés jogilag nem értelmezhető, illetve nem definiálható, ezért a gyakorlatban a méltatlan magatartás megítélése sem egyértelmű.

Ha az állományilletékes parancsnok mérlegelése alapján valamely magatartás etikátlan, vagyis méltatlan a rendőri hivatáshoz, akkor etikai eljárást rendel el. Ez a következő bizonytalansági elem, hiszen mérlegeléshez kötött, gyakorlatilag teljesen szubjektív megítélés alá esik egy-egy adott magatartás. Ugyanazt a magatartást tanúsítva elképzelhető, hogy egyes megyékben megindul az etikai eljárás a kolléga ellen, máshol pedig nem.

A méltatlanság fogalmának egyetlen kerete, miszerint az a fegyveres szerv működéséhez szükséges közbizalmat veszélyeztesse.

Mivel jogszabály nem sorolja fel tételesen a méltatlan magatartásformákat, ezért ezeket az ORFK állásfoglalása alapján kell megvizsgálunk. Álláspontjuk szerint megalapozhatják a méltatlanságot a következő esetek:

- aki bűncselekményt vagy tulajdon elleni szabálysértést szándékosan követ el,
- aki más jogait, érdekeit súlyosan sértette, és ezzel anyagi kárt okozott,
- aki olyan szervezethez csatlakozik, és abban tevékenységet folytat, amelynek szerveződési céljai és

tevékenysége ellentétes a rendőri szerv tevékenységével,

- aki italozó, kábítószer-élvező életmódot folytat,
- aki büntetett előéletű személlyel – nem szolgálati célú – kapcsolatot tart,
- aki lakókörnyezetében ismétlődő vagy kirívóan megbotránkozott, a rendőrség tekintélyét súlyosan sértő magatartást tanúsít.

Az etikai eljárás szabályait a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek, valamint az önkormányzati tűzoltóság szolgálati viszonyban álló tagjai szolgálati viszonyának egyes kérdéseiről és a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 9/1997. (II.12.) BM rendelet 28.§-a tartalmazza. Az eljárás legvitatottabb eleme az etikai eljárás lefolytatására jogosult etikai bizottság felállításának mikéntje. Ennek elnöke ugyanis az az állományilletékes parancsnok, aki az eljárást elrendelte, vagyis aki már ekkor úgy ítélte meg, hogy a cselekmény alkalmas lehet a méltatlansági ok megállapítására.

Az etikai bizottság további két tagból áll, akiket szintén az állományilletékes parancsnok jelöl ki. Az etikai bizottság döntését többségi határozattal hozza, s bár tagjai véleményüket kifejezhetik, és eltérő álláspontot is képviselhetnek, a gyakorlatban azonban többnyire egyhangú döntések születnek.

Az etikai bizottság méltatlanságot megállapító határozata a szolgálati jogviszony megszüntetését is jelenti, amelynek legfőbb jellemzői:

- a jogviszony felmentési idő nélkül szüntethető meg,
- a felmentett nem jogosult végkielégítésre, és esetlegesen
- a 25 év tényleges szolgálati viszonyban töltött idő ellenére sem

folyósítható a szolgálati nyugdíja a felső korhatár (57. életéve) betöltéséig vagy megrokkolásáig.

Az etikai eljárás során is megilleti természetesen az eljárás alá vontat a védekezéshez való jog, melynek legfontosabb eszközei:

- jogi képviselőt vehet igénybe,
- az eljárás során keletkezett iratokat megtekintheti,
- észrevételezhet, bizonyítási indítvány tehet,
- a bizottság tagjai ellen elfogultságot jelenthet be, érintettség esetén kifogást emelhet,
- az ügygel kapcsolatos álláspontját szóban vagy írásban előterjesztheti,
- a határozat ellen szolgálati panasszal élhet (panaszjog)

Az etikai eljárások legfőbb támadási felülete: az eljárási szabálysértések. Töretlen ugyanis az a bírói gyakorlat, miszerint az etikai (fegyelmi) eljárás lényeges szabályainak megsértése esetén az etikai (fegyelmi) határozatot annak érdemi vizsgálata nélkül hatályon kívül kell helyezni. Ezen szabályok közül az alábbiakra hívjuk fel nyomatékosan a figyelmet:

- az állományilletékes parancsnoknak az arra okot adó magatartásról való tudomást szerzést követő 30 napon belül el kell rendelnie az etikai eljárást,
- az etikai bizottság tagjait a szerv hivatásos állományának megfelelő szolgálati tapasztalattal rendelkező, példás magatartást tanúsító és az eljárás alá vonttal legalább azonos rendfokozati állománycsoportba tartozó tagjaiból az állományilletékes parancsnok jelöli ki,
- az etikai bizottság eljárása során a Hszt. fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályainak megfelelően bizonyítást folytathat, iratokat kérhet be, tanúkat hallgathat meg, szemlét

tarthat,

- az etikai bizottság tagjainak a meghallgatásokon, tanácskozáson együttesen kell jelen lenniük, ezekről jegyzőkönyvet kell felvenni,
- az etikai bizottság a méltatlan-

ság kérdésében az eljárás megindítását követő 30 napon belül határoz, mely határidő egy esetben további 30 nappal meghosszabbítható.

Dr. Tordai Gábor

Akció vagy nem akció?

Az országos főkapitány június 15-től elrendelt egy "akciót", ami nem is akció, nem is fokozott szolgálat, legalábbis egyik szó sem szerepel az elrendelésben. A székesfehérvári kapitányság vezetője állásfoglalást kért a megyei közbiztonsági igazgatótól, aki az egész anyagot továbbküldte a megyei gazdasági igazgatóhoz. Mivel ő sem tudott választ adni, felterjesztette a nagy kérdést az ORFK-ra, állásfoglalást kérve, hogy az elrendelt feladat akció-e vagy nem akció.

Az utasítás tartalmában akciónak tekinthető, hiszen meghatározott időpontban regionálisan, illetve országosan elrendelt. Az ORFK gazdasági főigazgatóságától mindeddig (szeptember 17-ig) nem érkezett válasz.

Feltehetően nehéz dönteni, hiszen ha akció, akkor pótlék jár a benne résztvevőknek, és fizetni kell! Egyik megyében úgy döntöttek, hogy a Hszt. szerint kifizetik az akciós szolgálati pótlékot, ami a köztisztviselői illetményalap fél százaléka. Ezért a hat-nyolc órás szolgálatért kifizettek bruttó 800 forintot. A Hszt. szabályozza azt is, hogy ha a túlmunkáért pótlék jár, akkor nem lehet megváltani szabad időben, és természetesen túlórában sem lehet kifizetni.

Mivel általában létszámhiánnyal küzdenek a kapitányságok, ezeket az "akciókat" megpróbálták szolgálatban levőkkel lebonyolítani. Aki szolgálatban van, az kapja a szokásos illetményét, tehát nem jár érte külön juttatás. Ha pedig valaki nem volt szolgálatba beosztva, akkor túlórában "akciózott", amit meg kellett volna váltani szabad idővel, mert kifizetni nem lehet, ezért inkább adtak neki 800 forintot bruttóban.

Kissé talán bonyolult, el lehet rajta jogászcodni. De lehet, hogy nem más, mint kényszer szülte ésszerűség, amitől csak kollégáink dolgoznak többet, miközben zsebükben csendesen kacag a krajcár.

Sárga mellény, téli ruha

A nyári akciók ellenőrzése során vette észre Korai László, hogy nem látja a gyakorlószofigatatot teljesítő szakközépiskolásokat. A tanulók sötét gyakorlóruhája beleolvad már az esti szürkületbe is. Nem-hogy megfelelő öltözetük, de még láthatósági mellényük sincs. A balesetek elkerülése érdekében annyit talán megtehetnének az al-egységek, hogy saját készletük-ből ellátják sárga mellénnyel az utcai szolgálat idejére a tanulókat.

Az országos főkapitány utasítása szerint a közúton, illetve közút mellett a sárga mellény viselése kötelező. Ez az utasítás valószínűleg a tanulókra is vonatkozik.

Körlevél érkezett a megyékhez az ORFK-ról, amelyben ismertették, hogy milyen téli öltözetet látják el egyenruhás kollégáinkat. A téli ruhák véleményezésében Fejér megyei kollégánk is részt vett. Megállapították, hogy a tervezett öltözet téli használatra alkalmatlan, nincs közte olyan nadrág, cipő, amiben a kemény hidegben, hóban el lehetne látni a szolgálatot.

Lehet, hogy a ruhák tervezői bérmeztakarításra számítottak, hiszen a betegállományban levők bére nem az ORFK kasszáját terheli?

Police Caritas Alapítvány - gyermektáborozás

Közhasznú társasággá alakult a Police Caritas Alapítvány. A bírósági bejegyzést követően megtartotta első ülését az alapítók által megbízott kuratórium, amelynek elnöke továbbra is **dr. Bodrácska János**, Budapest egykori főkapitánya, tagjai: **dr. Tepliczkyne Márta**, az egyik alapító az FRSZ képviselőjében, **Péteri Teréz**, **Meichl Géza** és **Finszter Géza**. Az ülésen részt vett még **Pongó Géza** főtitkár és **Sugár Kriszti**, az alapítvány titkára, valamint **Nagyistván Zsuzsanna**, a gazdasági ügyek intézője. Az alapítók másik részének – a Magyar Rendőr egykori munkatársainak – képviselőjében senki nem volt jelen.

Az országos választmány ülésén **Sugár Sándorné Klári** számolt be az alapítvány munkájáról. Sok kolléga segélykérését kellett elbírálni a kuratórium tagjainak. Három elbírálását függőben hagyták, a többségét elfogadták. A három kolléga kérelmét a régióelnökök kapták vissza, hogy alaposabban indokolják meg. Sugár Sándorné azt kérte a választmány tagjaitól, hogy a kérelmet írja alá a kérelmezőn kívül a parancsnoka is.

A kuratórium 1 millió 400 ezer forintot szavazott meg a több mint kétszáz gyerek nyaralására. A Szabolcs megyei gyerekek számára egy vállalkozó tíz férőhelyet ajánlott fel. Mivel az alapítvány közhasznúvá vált, ezután igazolást adhat az adományozóknak. Természetesen magán-személyek meghatározott célra is adakozhatnak. Az idén már volt olyan

vállalkozó is, aki a gyerekek szanazugi táborozásához gyümölcscsel járult hozzá. Sugár Sándorné kérte a választmány tagjait, hogy mérjék fel, hány olyan nyugdíjas nagymama van, aki 10 éven aluli unokájával szívesen menne el az FRSZ által szervezett táborba, ugyanis jövőre ezzel is szeretnék gazdagítani a nyaralásokat. Megköszönte azok munkáját, akik részt vettek a szervezésben, illetve a táboroztatásban.

Jelenleg kétféle forintja van lekötött bankszámlán a Police Caritas alapítványnak, ami november végén szabadul fel. A személyi jövedelemadó 1 százalékából 1 millió 800 ezer forint kerül a számlájára.

A választmány tagjai megkérdezték, milyen indokok alapján kértek segélyt, milyen összeget kaptak. Miért nem fogadták el a három kolléga

kérvényét?

Kilencszázezer forintot fizetett ki segélyekre az alapítvány. Volt olyan kolléga, aki múlt év készítéséhez 100 ezer forintot kapott, két másik, aki kómában fekszik, hasonló összeget kapott. A 37 kérelem közül olyanokat nem fogadtak el, akik nyaraláshoz vagy egyéb, napi kiadásokhoz kértek segélyt. Általában 30–50 ezer forintos segélyeket szavaztak meg.

Némi vitát váltott ki, hogy miért kellene a Police Caritas Alapítványhoz beadott kérvényt a parancsnoknak aláírni.

A Police Caritas alapítványt akkor hozta létre az FRSZ és a Magyar Rendőr szerkesztőségének huszonegy munkatársa, amikor Győrben lelőttek egy kollégát, az árván marad gyerekek és a bajba jutott rendőrök, illetve családjuk segítésére. Minden rendőrnek, illetve rendőrségi dolgozónak joga van az alapítványhoz fordulni, ha bajba került, függetlenül attól, hogy szakszervezeti tag vagy nem. Az alapítók bízták meg a kuratóriumot az alapítvány működtetésével és a segélyek elosztásával. Senki nem befolyásolhatja a kuratóriumot döntésében, sem a parancsnok, sem a tisztségviselők.

Orvost keresünk!

Kéréssel fordult az országos választmányhoz a Veszprém megyei szervezet egyik jelenlévő képviselője. Balatonfüreden járt, ahol megkereste az egyik járőr kolléga. 23 éve rendőr, a füredi tagszervezet alapító tagja, segítséget kér. Négy és fél éves András nevű kislánya izomsorvadásban szenved. Olyan orvost, természetgyógyászt keres, aki kislánya állapotának romlása megállításában segítségére lehet. Az eddigi kezelésekre ráköltötték minden

pénzüket. Anyagilag tönkrementek. A kezelőorvosok a gyógyulás esélyével sem kecsegtetik őket.

Nem kért támogatást a Police Caritas Alapítványtól, a tagszervezet titkára a főtitkár felszólítása nélkül is megteherthette volna helyette. Ne nehezítsük bajba jutott kollégák helyzetét, vegyük észre, és kérjünk mi helyettük. Az alapítvány elsődleges feladata, hogy az ilyen esetekben nyújtson segítséget.

Költséges nyaralás

Az FRSZ balatoni kempingjének az idén 80 százalékos volt a kihasználtsága. Bármilyen kedvezményes is a lakókocsikban a nyaralás, egyre kevesebben veszik igénybe. Sajnos a területhasználati díjat télen is kell fizetni, ami miatt a kemping költségei meghaladták a bevételt.

Gondoljatok a régi kollégákra

A debreceni helyőrség néhány nyugdíjasa, a helyőrség parancsnoka a helyőrségi klub parancsnokával 35 taggal hozta létre a nyugdíjas katonák szervezetét. Ez a szervezet egészült ki a nyugállományba vonuló rendőrökkel. Ezt követően 1971. december 14-én felvette a Fegyveres testületek nyugdíjas klubja nevet.

Napjainkban egyesületünk rendszeres klubéletet él, önálló irodával rendelkezünk a kiegészítő parancsnokságon. Példa értékű a kapcsolatunk a Hajdú-Bihar megyei Rendőr-főkapitánysággal és a BM 5. gépített lövészdandárjával. Programjaink között már hagyomány, hogy az idősök világnapja alkalmából az Aranybika szálló Bartók termébe összehívjuk tagjainkat és minden megyénkben nyugdíjba vonult rendőrt.

Az idősök napi ünnepünket felváltva szervezzük a HM-mel. Az i-

dén a rendőrség volt a soros. Megható volt a rég nem látott munkatársak, barátok találkozása. Többen elhozták családtagjaikat is.

Az elnökség nevében én üdvözölhettem a vendégeket, köztük dr. Sutka Sándort, a megye volt főkapitányát, Benkő Tibort, a lövészdandár parancsnokát, dr. Lovasi Gábort, a Bajtársi Egyesületek Országos Szövetsége alelnökét, Görömbei Lászlót, a KIEG parancsnokát, Szegeczky Vincét, az FRSZ észak-alföldi régiójának elnökét, a megjelent kapitányságok vezetőit és Galló Józsefnét, a megyei nyugdíjas szervezetek elnökét. Külön köszöntöttem azokat a rendőrségi és honvédségi nyugdíjasokat, akik jó egészségb-

megélték a 80., illetve 90. életévüket. Tizennégyen voltak.

A világnapi rendezvényünkön Vári Erika Petőfi Magyar vagyok című versét szavalta el. Sutka Sándor ünnepi beszéde alatt kissé elrészélyült, hiszen előző nap kapta meg kinevezését az új szolgálati helyére. Mint mondta, a nyugdíjas rendőrökhöz való kötődésén túl a katonaság is itt tartaná.

Több nyugállományú rendőrnek előléptetést, pénz és tárgyjutalmat adott át a BEOSZ alelnöke, a dandár és a KIEG parancsnoka. Két alapító tagot Szegeczky Vince ajándékozott meg, majd tájékoztatást adott a régió szakszervezeti munkájáról.

A műsor hangulatát emelte Bódi Marian és Urbán Nagy Róbert, a Csokonai színház művészeinek, illetve Pálóczi Imréné és Szabó Attila énekesek előadása. Az ünnepség, a bőséges vacsora után természetesen hajnalig roptuk a táncot, mi, debreceni nyugdíjasok.

Mindnyájunk nevében köszönöm a BM-hez és a HM-hez tartozó intézmények vezetőinek egész évi segítségét. Kérem, a jövőben is gondoljanak szeretettel a hosszú évtizedeket becsülettel leszolgált kollégákra.

V.Kiss Imre

a nyugdíjas klub alelnöke,
a BM-tagozat vezetője

Arad a Magyar Golgota!

Arad felől fúj a szél
Kergeti a felhőt
Szegény magyar bujdosó
Rója a nagyerdőt.
Hull a fáról a levél
Könnyeim is hullnak
Én Istenem mért hagyod,
Hogy így elpusztuljak.
Régi boldog magyar nyár
Visszasírnék téged
Kossuth Apánk jöjj el hát
Mentsd meg a Te néped!

/48-as bujdosó dala/

Haynau megfogadta, hogy örökre elveszi a rebellis magyarok kedvét a birodalom elleni lázadástól. 1849. október 6-án Aradon valóra próbál-

ta váltani fogadalmát. Az a nap a bosszú és a harag napja volt, még az ég is siratta a magyarok szabadságának vesztét, a tizenhárom hős tábornokot, az életüket áldozókat, akik között más nemzet fiai is voltak, de a szívük magyar volt, és az is maradt.

A Maros-parti obeliszk a Magyar Golgota, az idei október 6-án is ugyanazt üzent a világ minden tájáról eléjáruló magyarnak és nem magyarnak: a forradalmat le lehet győzni, de a szabadság szent és örök, a lelket nem lehet igába fogni. A vesztőhelyen együtt emlékezett az anyaországbeli és aradi magyar, az aradi román, akik a megbékélés jegyében helyezték el koszorúikat.

A hangulatra rányomta bélyegét a Szabadság-szobor újbóli felállítása körüli politikai huzavona. Zala György csodálatos

alkotása több évtizedes "várfogság" után végre eredeti szépségében ragyog, sajnos még mindig a minorita rendház udvarán.

Az óvárosi Tűzoltó téren a szoborcsoport talapzatánál abban a re-

ményben helyezték el virágainkat, hogy egy év múlva ezen a helyen állni fog Hungáriát, az áldozatkészséget, az ébredő szabadságot, a harckészséget és a haldokló harcost ábrázoló remekmű.

Az esős, szomorú Aradon halkan együtt mormoltuk – mint az imát – a tizenhárom tábornok nevét: Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knézich Károly, Láhner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly.

Barátaim, Kollégák!

Ha úgy hozza a sors, hogy Aradon jártok, keressétek fel a vesztőhelyet, és tegyetek egy szál világot a talapzatára.

Arad, 2003. október 6.

Kankai István

